CĂMINUL

CAETUL 21

SÃO PAULO - BRAZILIA

ANUL XVII

CĂMINUL

CAETUL 21

- São Paulo, Octombrie 1970 -

SUNAŢI ALARMA!

Sunaţi alarma'n patru vânturi,
ecoul sã-i rãsune
la capãt de pãmânturi...
istoria s'o rãscoale'ntruna,
veacuri de veacuri
dupã ce s'a stins furtuna!...

Sunaţi-o în vaduri repezi,
în munţii sãlbateci,
în vãile-adânci...
din coclau în coclauri,
din stâncã în stânci...
Spre Tisa,
spre Nistru,
spre Dunãre,
spre Mare,
spre dincolo de zãri,
rãsdincolo de hotare !...

Din miez de ţarã
pânã 'n Sibiriile calmuce,
sunaţi alarma
pentru cruce...
Şi-or ţâşni din groapã cruciaţii
şi din letargia lor, Carpaţii,
îngropând sub stânci şi brazi,
şleahta de tovarãşi
de ieri,
de totdeauna
şi de azi!...

DEMETRIUS LEONTIEŞ

CATEGORIILE EXILULUI

In legenda "Marelui Inchizitor", Dostoewski si-l închipue pe Mântuitorul venit a doua oară pe pământ, undeva în Spania, pe timpul inchizitiei lui Torquemada. E de sine înteles că Isus, având idei mai liberale, a fost prins de tribunalele religioase si condamnat să fie ars pe rug. Intr'o celulă umedă, îngenunchiat pe paie, în mirezul noptii, Isus se ruga... Când, deodată, îi apare Diavolul, punându-i niste întrebări capitale pentru definitia omului si pentru desvoltarea lui, din care, amintim aici doar una - in redactare proprie - :

- Eu nu te înteleg Isuse, Fiule a lui Dumnezeu, pentru ce pierzi atâta timp si energie să-i faci pe oameni liberi?... Nu-ti e deajuns că ai fost odată răstignit pentru aceeasi cauză? Ce mai cauti a doua oară pe pământ?... Nu te-ai invătat minte? Tu crezi, intr'adevăr, că omenirea are nevoe de libertate?.. O, ce naiv esti, Doamne!! Intr'adevăr, numai Fiul lui Dumnezeu poate să fie atâta de naiv. Noi am mai discutat odată această problemă. Erai flămând. Postiseşi patruzeci de zile si patruzeci de nopti, si ti-am propus să faci toate pietrele de pe Muntele Carantaniei in pâine. Dacă uzai atunci de această forţă a ta, astăzi omenirea iţi sta la picioare. Ţi-ar fi lins picioarele statuilor, s'ar fi târît in genunchi după preoţii tăi, care le-ar fi scos pâine din piatră ca dintr'un izvor nesecat... Dar aşa, uite, că după un mileniu şi jumătate, iţi întorc spatele şi sunt in diferenţi... Si bine iţi fac că te chinuesc din nou, pentrucă eu au dreptate... Ascultă la filosofia mea de diavol: Omenirea are nevoie de pâine, nu de libertate. N'ai grijă, că apostolii mei nu dorm pe pământ, ei lucrează. Va veni o vreme când ei vor reuşi să-i facă pe oameni săşi vândă libertatea, gândurile, convingerile si chiar pe Dumnezeu pentru o bucată de pâine. Atuncia eu voi triumfa, fi sigur. Dacă tu eşti atotputernic, nici eu nu nu sunt lipsit de importanţă...

Ce profeţie lucidă!!

Trei sferturi din populaţia globului pământesc stau astăzi sub controlul "Marelui Inchizitor" care ţine în frâu conştiinţele oamenilor. Cine a reuşit să treacă printre "cortini de fier" şi "ziduri de ruşine", scăpând de tribunalele inchizitiei comuniste, de inchi-

sori şi autodafee, se chiamă "exilat", adică scos afară din ţara sa de origine. Iar cei cari au rămas acolo, sunt şi ei nişte "exilaţi", adică scoşi afară din condiţia lor umană.

Dar nu toţi meritã să fie numiţi exilaţi. Trebue să restrângem noţiunile şi să dăm o definitie complectă.

Cei care au fugit din ţară ca să-şi salveze capitalurilelurile şi să le fructifice, nu au nimic cu exilul. Sunt oameni de afaceri care se mută dintr'un loc intr'altul, precum le dictează interesele. Nu este nimic patriotic in această "transhumanţă" comercială. Ba dimpotrivă, "ubi bene, ibi patria". Pentru câştig te poţi face frate şi cu dracu, nu numai cu "consulii" sau cu "ambasadorii" lui.

Unii au fugit de suferinţă şi de moarte. Aceştia, fără indoială, meritã mai multă consideraţie. Dreptul la viaţă este sfânt. Nimeni n'are dreptul să moară inainte de vreme. Dar, odată ajunşi în siguranţă, patria pentru ei nu mai există. Zidul indiferenţii este mai gros decât zidurile caselor pe care şi le-au construit.

Au trecut frontierele ţării şi intelectuali, ca să poată gândi liberi, deoarece conştiinţa nu sufere lanţuri, iar omul de litere nu-i ciubotar ca să lucreze cu materialul clientului. Dar şi în acest caz, motivul refugiului e personal, pentru că, in cazul când despre ţară nu scriu nimic, când unii nici nu se recomandă ca români, pot fi mari, pot fi universali, dar nu fac parte din exilul românesc. Şi, ca dovadă, ei nu refuză colaborarea cu cei care până acum le-au siluit conştiinţa, ei le oferă concerte, conferinţe sau interviuri.....

Exilatul politic, oricine ar fi el, om simplu sau geniu, nu i-e ruşine de Ţară şi nici de fraţii lui cu care a mâncat până acum pâinea mizeriei.....El îşi arborează drapelul ţării, îşi ţine sărbătorile şi îşi mărturiseşte credinţa pe toate meridianele lumii unde l-a aruncat nenorocita soartă. Exilatul este patriot. Pe oriunde merge, duce cu el România întreagă, toată istoria, toată tradiţia, iar preocuparea lui permanentă este destinul ţării in care s'a născut. Cine nu iubeşte ţara in care s'a născut, nu poate iubi nici ţara care l-a primit şi n'are nici o înţelegere pentru sentimentele patriotice ale altora, şi, prin aceasta devine chiar periculos.

Drama exilului impune această categorisire, deoarece, comunitatea românilor liberi, fugiţi din ţară pentru păstrarea Sfintei Libertăţi, trebue apărată de dubioasele

manevre ale acelor care introduc in sanul ei sentimente procomuniste. Exilul are o doctrinã precisã.Nu-i place regimul din ţarã; nu-i place doctrina lui; o socoteşte periculoasã pentru sufletul Neamului Românesc şi rãmâne pe aceastã poziţie pânã ce comuniştii nu vor mai fi stãpânii ţãrii. Exilul n'are nimic cu comuniştii ruşi, ci cu comuniştii români. Noi n'am fugit din ţarã pentru cã exista comunism in Rusia,ci pentru cã exista teroare şi comunism în România. Comuniştii români cautã sã introducã in rândurile exilaţilor ideia,cã dacã n'ar fi ruşii,ei nu ne-r omorî,dar aşa,sã-i iertãm,pentru cã sunt siliţi sã ne omoare. Şi,în rândurile naivilor ideia prinde; ei nu-şi dau seama cã prin aceastã atitudine se plaseazã în afara graniţelor exilului. Exilul este o forţã moralã, nu admite dubiu. Noi ne vom întoarce in ţara nu cand va fi asfalt şi abundenţã de fabrici, sau când Romania va scãpa de influenţa ruşilor, ci numai atunci ne vom intoarce, când în România va exista LIBERTATE.

NICHIFOR LĂPUŞNEANU

CAMPANIA DE PRESĂ ÎMPOTRIVA BRAZILIEI

Ceeace ne este dat a citi in revistele şi ziarele strãine despre Brazilia,ne lasã pur şi simplu înmãrmuriţi. Aflãm din aceste publicaţii despre"torturile medievale"folosite de guvern impotriva adversarilor politici,despre "masacrarea in masã a indienilor", şiaceasta, bineinteles,din ordinul aceluiaş guvern tiranic,apoi despre arestarea samavolnicã a unui mare numãr de preoţi catolici şi alte multe abnormitãţi de acest gen.

Campania de nedreaptã denigrare dusã de un timp incoace de presa occidentalã (sic) impotriva Statului brazilian şi a guvernului astãzi la conducere,ne obligã,in primul rând,din dragoste pentru adevãr, a lua poziţie faţã de nemaipomenita reacredinţã şi tendenţiozitate cu care - dintr'o parte de unde mai puţin ar fi fost de aşteptat - este criticatã şi atacatã tocmai aceastã - şi numai aceastã - ţarã a Americii Latine.

Noi românii,cari ne-am exilat pe teritoriul acestei ţãri acum vreo douãzeci de ani,n'am trãit aici cu ochii închişi; am urmãrit tot timpul cu atenţie şi cu speranţe in mai bine,tot şi toate câte s'au petrecut în ţara noastrã adoptivã,Brazilia. Astãzi - dupã instaurarea re-

gimului nãscut din revoluţia dela 1964 - mai mult ca ari şi ca oricând,putem afirma cu toatã convingerea şi satisfacţia,cã Brazilia,insfârşit,păşeşte pe drum bun, pe drumul de implinire a marelui destin ce,fãrã indoialã,intre toate ţãrile continentului sud-american, - ca cea mai mare şi bogatã ţarã - ei i-a fost rezervat de cãtre Providenţã.în mod deosebit. Despre cele trei guverne cari s'au succedat in anii dela 1964 incoace, nu putem avea decât cuvinte bune. De aceea, ne pare foarte curios,cã despre stãrile anacronice ce au dãinuit in aceastã ţarã în tot timpul dinaintea lui 64, - despre nemaipomenita coruptie şi desordine ce a existat in administraţia ţãrii şi in toate celelalte domenii ale vieţii publice braziliene, despre revoltãtoare nedreptãţi petrecute pe acea vreme, despre desmăţul politicianist in plinã floare ca şi despre dezastroasa stare economicã de atunci a Braziliei, aceeaşi "simpaticã" presã a Occidentului, n'a scris nimic,sau aproape nimic! In tot cazul,nici unui ziar din lume nu i-a trecut prin minte atunci,ca din aceste motive,din cauza acelor stãri anormale,demne de criticã, sã denigreze şi sã insulte Statul Brazilian, cum o face astãzi.

Din pãcate,spaţiul restrâns ce ne stã la dispoziţie nu ne permite a intra în amãnunte.Totuşi,pentru edificarea compatrioţilor noştri din exil,cari,necunoscând Brazilia,ajung sã citeascã,mai ales in reviste ce apar în Germania,Olanda,Franţa şi Statele Unite,despre odioasele fapte şi intamplări din aceastã ţarã,cuvine-se a spune urmãtoarele: in ce priveşte"torturile"aplicate de cãtre poliţie teroriştilor (exclusiv comunişti sau de nuanţã stângistã) aruncãtori de bombe,sechestratori de diplomaţi,spãrgãtori de bãnci etc.,dupã ce se opun arestãrii,trãgând cu mitraliera în poliţie,desigur,nu sunt trataţi cu mânuşi de glacé.Maltratãrile sunt interzise. Recent,doi poliţişti din Recife,au fost aspru pedepsiţi din cauza cã au luat la palme pe un delicvent.Ne intrebãm: in poliţia americanã, francezã etc.nu se petrec oare cazuri asemãnãtoare? - In ce priveşte "genocidul organizat,din ordinul sau cu ştiinţa guvernului",al ~~trin~~dienilor din pãdurile Braziliei,putem afirma in completã cunoştinţã de cauzã: inventat in intregime! O minciu~~n~~ din cele mai sfruntate! Nici un guvern al Braziliei nu s'a ocupat cu mai multã dragoste şi eficienţã de soarta indigenilor ca cel actual. Apoi, "persecuţia clerului" catolic: adevãrul e foarte simplu: diverşi teologi,cã -

lugări și preoți, ba chiar și câteva călugărițe, au fost prinși și trimiși in judecată, dovedindu-se complici ai teroriștilor, făcând propagandă marxistă sau participând efectiv la acte de terorism. Episcopul de tristă faimă, D.Helder Cámara, cutreeră țările din Occident, propagând idei revoluționare și improșcând cu noroi guvernul și armata propriei lui Patrii, in timp ce protejatul său, Pr. Comblin (un belgian), profesor la Inst.Teologic din Recife, propagă in mod deschis răsturnarea regimului pe calea armelor, prezentându-l pe Fidel Castro ca"un exemplu vrednic de urmat". Acești corifei ai propagandei subversive se bucură până astăzi de toată libertatea, continuând a incita poporul la rebeliune și a săpa la temelia Statului a cărei pâine o mânâncă. Acești adepți ai unei noi și abracadabrante religii "creștine", cârpită prin părțile...mai esențiale cuceva teorii și invățături lăsate de Karl Marx, sunt după modesta noastră părere, cea mai mare pacoste și primejdie pentru Brazilia.

Cât despre "odioasa dictatură" ce domnește in această binecuvântată țară dela Tropic - despre care am luat cunoștință dintr'o revistă americană - nu vom spune decât atât: dacă noi, românii, în România democratică din vremea "partidelor istorice" am fi avut alegeri atât de libere și alte o seamă de libertăți din cele existente sub"dictatura"actuală din Brazilia, am fi putut spune"bodaproste"...

De când trăim pe aceste meleaguri braziliene, nu ne amintim ca Brazilia să fi avut vre-o administrație mai corectă, mai cinstită sau cu mai multă dragoste de Patrie ca cea existentă la ora de față. Progresul extraordinar pe care l-a făcut Brazilia in ultimii 5 sau 6 ani, pe toate tărâmurile, este cunoscut de toată lumea. In 40 de ani nu s'a făcut ceeace s'a făcut in cei șase ani după alungarea dela cârma țării a lui Jango Goulart (destinat a juca rolul lui Kerensky) și a intregii sale clice cripto-comuniste.

Astfel, sunt lesne de înțeles motivele și tot atât de lesne de ghicit "oficinele" din care pornesc toate acete atacuri răutăcioase și perfide, vehiculate de o anumită presă și menite a demoraliza guvernul brazilian și a l compromite in fața lumii. Se incearcă pe toate căile ostracizarea Braziliei - singurul Stat sud-american care se menține pe o poziție net anticomunistă. -

NIC. IANCU PĂLTINIȘANU

T U

M'ai învățat a fi eu -
A mă cunoaste, și-a te cunoaște,
A penetra in profunzimile misterului,
De-a viețui, de-a sti,
De-a deslega cu ușurintă
Și-a cunoaște viața in toată
Plinătatea ei - in tot ce-i subtil,
In tot ce-i profund - în adâncuri,
Strat după strat, pătură
După pătură - nuante de mister
Infinit de frumoase, suind
Depe un piedestal pe altul -
Sus, tot mai sus, spre infinit.

Ești tu - o floare - eternă,
Vibrație divină - ești Roma
Sublimă - grefată pe trunchiul
Trac - esti totul din mine,
Sunt totul din tine - etern
Fără macule - pură, seninâ,
In unire cu tine sunt eu -

Mă simt, mă văd, sunt eu -
Sunt tu - în toată splendoarea
Cunostinței - in tot ce-i sublim -
In absolut, in divin - sunt
Cerul și pământul ce tind
Spreacelaș țel - spre Dumnezeu -
Suntem unirea, unirea divină, eternă;
Sunt tu, sunt eu, deapururi un tot!

VASILE LAPADAT MARCU

DESTINO

Corremos atrás das quimeras
da vida...
Libélulas ligeiras,
no céu azul da madrugada...
Respingando o orvalho perfumado
da vida,
Que brilha prateado
no céu azul da madrugada...

Ofegamos à procura das bonanças
da vida,
Artesões incansáveis
no céu azul da madrugada...
Alcançando,às vezes,o sentido
da vida,
Oferenda divina
no céu azul da madrugada...

Almejamos ávidos o império
da vida,
Insaciaveis feras
no céu azul da madrugada...
Olvidando a franzina natureza
da vida,
Ceifada,sem aviso,
no céu azul da madrugada...

FAUST BRADESCU

SILÊNCIO

Silêncio!...
O sol canta
a alegria de viver...

Silêncio!...
A lua bebe oceanos
de lagrimas perdidas... ./.

Silêncio!...
A noite chora
chora os mortos esquecidos...

Silêncio!...
Deus bateu na porta
pedindo um pedaço de pão...

Silencio!...
Silêncio8...
Silêncio!...

AL.PETRU SILISTREANU

ERINNERUNG

...Am Berghang blieben wir noch einmal steh'n
Und blickten wit hinunter in das Tal...
Hoch auf den Bergen weilte noch ein Sonnenstrahl
Es war so still, so feierlich, - so schoen!

Als wir den schmalen Pfad hinuntergingen,
Und ueber uns die Tannenwaelder rauschten, -
Begann das Rotkehlchen sein Abendlied zu singen.
Wir standen still,am Waldessaum,und lauschten...

Und dann umgab uns wieder tiefes Schweigen, -
Kein Laut war zu vernehmen weit und breit...
Unter den dichten, dunklen Fichtenzweigen
Begruesste uns die Waldeseinsamkeit.

Am Himmelszelt entzuendeten indessen
Die Sterne ihrer Lichter Silberpracht.....

Ach, sag' mir,Liebste: wirst du je vergessen
Den Maerchenzauber jener Fruehlingsnacht..?

NIC.IANCU PĂLTINIȘANU

O ZI PE INSULA ŞERPILOR

de Marta Biega

Duiase amintiri mă leagă de insula farului românesc, azi, ocupată de comuniştii sovietici. Amintiri de liceu...

Era pela ora şase după amiază. Mă simţeam tristă şi obosită de singurătatea şi de căldura unei zile de sfârşit de vară, când, deodată, fratele meu, şef de birou la Comisia Europeană Dunăreană, intră cu vestea:

- Ascultă, Nea Iorgu a trecut azi pe la "comisiune" cu un pictor, directorul Muzeului Simu din Bucureşti, care ne roagă să-i inlesnim, cu unul din vasele şantierului nostru, o vizită pe Insula Şerpilor. Pentru această plimbare, ca însoţitor al distinsului oaspe, am fost desemnat eu. Nea Iorgu, ca primar, nu poate veni, însă soţia lui, cu plăcere va primi invitaţia. Ce zici? Vi cu noi? Plecăm mâine de dimineaţă, la ora cinci.

I-am sărit de gât. Apoi au inceput pregătirile marei "expediţii". Săriam câte trei trepte la etaj şi coboram in goană, ca să intreb pe mama ce mai trebue: pantofi, rochiţă, fustă... jachetă sau bluză..?.. Apoi, cele necesare pentru dejun... In orice caz, nu se putea trăi numai cu hrană rece. Măicuţa a scos, ca dintr'o lovitură de baghetă magică, şase pui rotofei şi galbeni, gata de pus la frigare. Vlad a căptuşit coşul cu sticle de vin, brânzeturi şi sardele. La urmă a mai pus - drept desert - câţiva cârchini de struguri.

In seara aceea m'am culcat devreme, dar n'am reuşit să dorm aproape deloc, din cauza emoţiei şi bucuriei ce mă stăpâneau... Săream la fiecare oră din pat, uitându-mă la ceas, dar minutarele par'că stăteau pe loc. Sculată cea dintâi, mi-am pregătit singură cafeaua. Nicola, omul de serviciu, s'a prezentat cu un cărucior ca să transporte bagajul la pontoane. "pilotina Hirondelle" era sub presiune. In calitatea noastră de gazde, am aşteptat sosirea musafirilor: Directorul Muzeului Simu - un domn simpatic de vreo patruzeci de ani, "Bibilica", soţia primarului, o "figură" a oraşului Sulina, Giorgio şi soţia lui Bianca, prieteni şi colegi de birou ai fratelui meu Vlad... Au inceput prezentările şi ...imbarcarea.

Era senin şi cald, ovreme minunată. Ne-am aşezat la proră, pe băncile din jurul cabinei de comandă. Bărbaţii discutau de artă şi politică, iar femeile de modă şi de cancanurile micului oraş. Dar romantismul celor 18 ani ai mei nu-mi dădea astampăr. Umblam incoace şi'ncolo pe punte, dând ocol micului vas să văd cum spintecă apa Mării Negre, sau construiam din norii care treceau pe cer, inchipuiri de 'ntruchipări gigante. Trei ore şi jumătate s'au scurs din timp şi nici n'am observat. Acum priveam cu toţii la mogâldeaţa neagră ce se profila pe orizont, înălţându-se din apă ca un submarin ce parcă venea să ne intimpine. Era Insula Şerpilor. Sirena vasului "Hirondelle" a sunat de trei ori strident şi fanionul Comisiei Europene, atârnat de un stalp, in mijlocul insulei, părea că flutură mai tare. Cât ai clipi, o barcă destul de spaţioasă şi bine intreţinută a apărut de după stancă, iar noi am b coborît in ea, străbătând micul golf. Pe o potecă bătătoritâ, am urcat către cazarma cu multe dormitoare, sufragerie şi bucătărie, unde cei trei Turci, Ali, Enver şi Ibraim fceau cu rîndul câte o săptămână, in cabina vechiului far-observator ce domină întinderea apelor. Le este interzisă, prin regulament, aducerea nevestelor pe insulă. Pământul necesar pentru grădina de zarzavat, a fost adus in saci, depe malul Dunării.....

Am luat insula in primire, ca să-i descoperim secretele. Nu poartă in zadar numele ce i s'a dat: pe stâncile mai insorite, grămezi de şerpi, de nu mai ştii unde le-e capul şi unde coada. Pe plajă, crabi vii şi scoici aruncate de apa mării. In orice parte şi in orice moment, auzi râsetele stridente şi ironice ale unor fete invizibile care te urmăresc. Iar când iţi dai mai bine seama, descoperi că sunt pescăruşii, stăpânitorii insulei... Cine poate ţine contabilitatea ouălor de pescăruş de pe această insulă..?

La ora prânzului a sunat clopotul mare din turn, care serveşte deasemeni pentru a da semnal in caz de alarmă. Puii noştri fripţi abureau lângă midiile şi pilaful turcilor. Cântecele, veselia şi râsetele noastre au fost întrerupte la un moment dat de Mustafa, un marinar depe vapor, care timid şi respectuos, ne-a intrebat dacă nu vrem să asistăm la pescuitul midiilor. De ce nu?, era un spectacol dorit. Bărbaţii insă, au preferat să rămână povestind glume picante, aşa că au fost mulţumiţi când eu cu Bibilica şi cu Bianca am sărit in barca lui Mustafa, tur-

cul de 19 ani,care vâslind cu putere,ne-a dus până la vapor. Urmăream acum cu interes mişcările marinarilos cari se sileau să dea drumul în mare la un fel de plasă smolită,pe care o scoteau apoi plină de scoici şi midii.Pescuitul a durat mult. Pe vapor se formase un munte de midii. Căpitanul strigase de câteva ori "stop",dar lăcomia marinărilor era mare.Ei se gândeau doar la banii ce vor incasa la vânzarea midiilor.La un moment dat,vasul n'a mai voit să asculte de comenzi,deoarece sacul de pescuit stridii s'a incolăcit in jurul elicei. Totodată,începuse să bată un vânt puternic,iar valurile deveneau din ce in ce mai agresive,impingând cu forţă către mal. Incepuse furtuna.Valuri enorme săltau vaporul ca pe o jucărie. Pedeapsa lăcomiei nu a întârziat! Ne mai supunându-se comenzilor,vaporul se găsea in primejdia de a fi izbit de stâncile Insulei Şerpilor!Peste intinsul apelor răvăşite de furtună,cerul părea de plumb.La un moment dat s'a pus in funcţiune sirena vasului, - strigăte disperate trimise celor de pe insulă...Părea că totul e zadarnic,căci nu se auzea nici in cer nici pe pământ.

Cât a ţinut coşmarul nu mai ştiu.Imi amintesc doar vag că nişte umbre mari au trecut peste bord şi mâini vânjoase ne-au coborit in barca ce a jucat un timp cu noi,ca o coaje de nucă. Insfarşit,eram la adăpost,învelite în păturile marinarilor care ne-au salvat. Hainele noastre se uscau in bucătărie. Dar in loc de bucuria salvării,o tristeţe curioasă se aşternuse pe feţele tuturor. Presimteam că se intâmplase ceva neobişnuit,dar la intrebările noastre,nimeni nu nu vroia să răspundă...Intr'un târziu am aflat si noi cele ce se petrecuseră: sărmanul Mustafa,tânărul turc,cu suflet mare şi generos,văzând pericolul in care se afla vaporul,fără a scoate un cuvânt - n'a spus nici comandantului nimic - a intrat in bucătărie,a pus mana pe-un cuţit şi,luându-l intre dinţi s'a aruncat în valuri,cu hotărârea de a tăia plasa ce se infăşurase in jurul elicei. Numai Alah şi el ştiu ce s'a petrecut in adâncul in care s'a scufundat,in acel intuneric de iad în care se aventurase plin de curaj.Pentru moment,forţa şi tinereţea lui au învins: a tăiat funia incolăcită in jurul elicei şi a revenit pe bord.Dar a venit schimbat, - părea că nu mai este el; a ameţit şi din acea clipă n'a mai vorbit. S'a inbolnăvit...

Pe cer norii s'au destrămat,apele s'au imblânzit şi noi ne-am intors la Sulina,unde mama şi toţi funcţionarii dela Comisia Europeană,ingroziţi de furtuna ce bantuise,ne aşteptau plini de ingrijorare...

Sărmanul Mustafa!...După câteva zile, a murit. Micul cimitir mahometan din Sulina a primit spre păstrare corpul tânărului marinar erou,care a salvat un vapor dela scufundare şi cu el viaţa atâtor oameni...

Astăzi, o stea mare,roşie,aprinde focul urii in farul depe Insula Şerpilor,şi furtuna unui nou război,neinduplecat şi crunt,se profilează din ce in ce mai amenințătoare pe orizontul de răsărit, - o furtună de care numai Dumnezeu ne poate scăpa. -

MARTA BIEGA

T R E C Z I L E

Nicolas Guillen

Valuri de untdelemn cleios sunt ale mele zile:
Trec aşa de 'ncet că parcă nu trec.
Oamenii,pe lângă mine,se uită şi trec
înceţi, deasemeni ca ale mele 'ncete zile.

Viitorul - iată, aci e - plin de zile,
dar e o mlaştină crudă: prin ea trec
încete umbre de visuri, - când trec...
Nocturne ceruri acopăr ale mele zile.

Invăţai, - mă învăţară cei ce trec, -
că mereu trec şi vor trece zile,
deşi uneori ar părea că nu trec.

Inţelesei chiar mai mult: că pe bordul alor mele zile
voiu trece şi eu, asemeni celor ce trec,
cenuşe doar, în cenuşa acestor zile...

Traducere de
Nic.Iancu Păltinişanu

Există revolte sufleteşti cari trebuesc considerate mai sfinte decât blândeţea. - Suntem la fel de vinovaţti în cazul in care dorim să ne răzbunăm de injuriile ce ni se aduc personal ca şi in cazul in care nu ne simţim atinşi de acelea ce se fac lui Dumnezeu. - Noi suntem insă atat de slabi,incât in sensibilitatea noastră ajungem la punctul de a nu ierta duşmanilor noştri,dar nu avem decât afabilitate de acei ce se ridică impotriva lui Dumnezeu."

= VIAŢA ROMÂNEASCĂ ÎN EXIL

+ SPANIA - In cadrul unei impresionante solemnităţi, a fost sfinţit,in ziua de 13 Septembrie a.c.,impozantul monument ridicat pe câmpia Majadahondei martirilor Ion Moţa şi Vasile Marin,căzuţi acum 33 de ani în luptă p. apărarea Crucii. (V.reportaj complect,pe foae separată, înlăuntrul revistei).

+ FRANŢA - Intre 4 şi 14 Septembrie a.c. s'a ţinut la Paris al 14-lea Congres internaţional al Societăţii Academice Române.Tema generală: Independenţa română şi Occidentul. -

+ U.S.A. - Inregistrăm cu indignare ştirea despre prezenţa în Statele Unite,in calitate de consul RSR,a căpitanului de securitate,Nicolae Irinoiu,călăul tineretului român şi,in special,al preoţilor,in anchetele din 1958...Mare cinste pentru ţara şi guvernul pe lângă care a fost acreditat!...

+ + + +

țeleși: noi nu urîm "Biserica Mamă",dar știm că nu are condițiunile de desvoltare ale unei religii libere. Îi lipsesc spitalele,azilurile,orfelinatele,liceele confesionale,asociațiile caritative și centrele catehetice, editurile și posibilitatea de a-și apăra prin viu grai sau scris,dogmele atacate oficial și obligatoriu în toate instituțiile de stat,dela grădinița de copii si până la ultima broșură apărută în editura partidului comunist. Biserica Mamă are doar dreptul de a fi atacată, dar nu și pe acela de a se apăra. In schimb,preotul este obligat să laude opera socială a regimului comunist, afirmând in fiecare predică sau conferință nețărmurita înțelepciune a conducătorilor.Acelaș caracter il au și unitățile Patriarhiei Române de peste hotare.Desi trăesc intr'o lume liberă,nu pot vorbi despre adevarata situație a bisericii din țară,intrucât aparțin aceluiaș departament de culte....

Noul paroh a vizitat aproape pe toți românii din São Paulo și jur cari frecventează biserica.Pe cei ce s'au instrăinat de biserică și de comunitatea românească, preotul nu-i poate vizita,decât dacă este invitat,pentru ca o astfel de vizită - dată fiind situația materială mai mult decât modestă in care se găsește parohul - să nu fie interpretată cumva in sensul unei solicitări de auxiliu material.

Actualmente,parohia își are sediul la biserica ortodoxă "Nossa Senhora", strada Cavalheiro Basílio Jafet Nº115,unde se oficiază în limba română,in fiecare primă Duminică din lună. In restul Duminicilor,preotul face slujbă în limba portugheză,pentru toată lumea,răspunzând un cor de copii brazilieni,pe care preotul l-a inființat și care,acompaniat de orgă,susține in fiecare Sâmbătă și Duminică seara un program religios la postul de radio "Cometa", în prezența parohului român. Liturghia bizantină compusă de Pr.Roman Braga,folosește melodii românești și cuvinte portugheze.

Corul Parohiei Române "Sf.Treime",condus de dl. Teohari Efcarpidis,a dat un program religios la postul de radio "Cometa",in seara zilei de 26 Septembrie a.c.Bucăți din liturghia română gravată la magnetofon,vor fi transmise de același post de radio in fiecare Sâmbătă, la orele 20,3o.

In acest an,corul parohiei a dat concursul la realizarea serbării de 10 Mai,la care preotul a rostit cuvântul principal,iar familia Efcarpidis a organizat,cu

deosebit succes partea artistică.

Dela sosirea noului paroh s'au realizat in parohie 2 botezuri și 5 inmormântări.

Frecvența la biserică este firul de legătură care ne mai ține strâns uniți ca români.Altfel,ocupațiile noastre particulare ne izolează și ne instrăinează. Am dori ca biserica să reprezinte unitatea exilului. - CĂMINUL

CĂRȚI APĂRUTE ÎN EXIL

= 4 lucrări retipărite de ed.Verlag Rumaenische Studien (T.Golea) Muenchen,1969: G.I.BRATIANU-"Origines et formation de l'unite roumaine"; C.Kiritzesco-"La Roumanie dans la guerre mondiale"; George Moroianu-"Les luttes de roumains transilvains pour la liberte"; C.Sassu-"Roumains et Hongrois-premisses historiques". - ION CÂRJA:"Intoarcerea din Infern-Amintirile unui deținut din inchisorile României bolșevizate"Ed.DACIA,Madrid,1969. DEMETRIUS LEONTIEȘ:"Prin Mlaștini și Furtuni" Ed.DACIA, Rio de Janeiro,1969. SERGIO MIRANDA CARRINGTON:"Recuerdos de la Guardia de Hierro"-Madrid,1969.= "Poeme din Inchisori"-Ed.DRUM,Madrid,1970.=CARLO SBURLATI:"Codreanu il Capitano"-Roma,1970. - -

Primim regulat următoarele publicații: AMERICA (săptămanal),redactori:E.J.Popescu,Nic.Novac.=BULETINUL COMITETULUI NAȚIONAL ROMÂN AMERICAN.= DESTIN,Dir.G.Uscătescu. = DRUM-Red.Vasile Posteuca,Nic.Novac. = LIMITE,red. V.Ierunca și N.Petra. = REVISTA SCRIITORILOR ROMÂNI-Muenchen. = STINDARDUL,dir.I.V.Emilian. = ȚARA ȘI EXILUL - Dir.Gh.Costea. = TRIBUNA ITALIANA - Dir.P.Pedrazza. - -

==========

CĂMINUL

Redactor: NIC.IANCU PĂLTINIȘANU

Cx.P. 1968 - São Paulo, Brasil.

INŞTIINŢARE

Duminicã, 8 Novembrie a.c.,la orele 10 a.m.,se va oficia in Catedrala Catolicã - (Praça da Sé) o slujbã religioasã pentru odihnirea sufletelor milioanelor de martiri,de toate neamurile,sacrificaţi in cursul celor 53 de ani dela revoluţia bolşevicã,de comunismul imperialist ateu.

Dupã slujba divinã,va avea loc o procesiune la statuia Pr.ANCHIETA,unde va fi depusã o coroanã de flori cu panglici de doliu,purtând in litere de argint numele tuturor neamurilor robite de comunism.

Facem un cãlduros apel la Românii din São Paulo de a participa cu mic cu mare la aceastã solemnitate.

Delegaţiile Grupurilor Etnice - deci şi cea românã - vor trebui sã fie prezente in faţa Catedralei,cu drapel şi in costume naţionale,la orele 9,3o. -

COMITETUL INTER-ETNIC,S.PAULO

N.B. -
Românii cari vor lua parte la solemnitatea dela 8 Novembrie,mai sus menţionatã, nu vor fi impiedecaţi de a merge la Sf. liturghie, oficiatã de S.S.Pr.Braga la orele 11,dat fiind cã Tedeum-ul din Catedrala da Sé,se va termina la orele 10,4o.

"Cãminul"

CAMINUL

SUPLEMENTO em lingua portuguesa

O CONSELHO DA COMUNIDADE ROMENA DE S.PAULO

Do Conselho da Comunidade dos romenos livres radicados no Estado de São Paulo,fazem parte - a) os presidentes das três entidades romenas com sede nesta Capital - a saber: Sociedade Cultural Romeno-Brasileira; Sociedade Ortodoxa Romena Sta.Trindade e Associação dos Ex - Combatentes Romenos - b) o Padre titular da Paróquia Romena "Sta.Trindade"(portanto, quatro membros "de direito") - c) três membros cooptados (pelos primeiros 4)dentre os elementos de destaque da comunidade.

A totalidade dos membros (sócios) inscritos nas 3 supra mencionadas sociedades,inclusive os membros de s/ famílias,formam a Comunidade Romena de S.Paulo. Vale assinalar que a"colônia romena" de S.P., não é sinónima c/ a "Comunidade romena" de S.P. - Os elementos da colônia romena que simpatizam com o marxismo,bem como os que simpatizam ou colaboram,de qualquer forma,com o regime comunista totalitário da República Socialista Romênia, - não fazem parte da Comunidade. Felizmente,esses últimos são pouquissimos. A Comunidade Romena de S.P. saudaria com imensa satisfação se esses poucos "indesiraveis",voltassem ao "paraíso vermelho",que tanto estão louvando tanto. (Surge a pergunta: se tanto gostaram do regime liberticida que,sob a ameaça dos tanques soviéticos,foi imposto à nação romena, - porque vieram para o Brasil?) O fato de não retornarem para o dito "paraíso", parece denotar que "certos interesses" (inconfessos) os obrigam ficar,por enquanto, no Brasil...

+ NOTÍCIAS DIVERSAS. -- Em decorrência da injusta campanha de difamação do Brasil desencadeada em vários países da Europa e na América do Norte, a Comunidade Romena de S.Paulo enviou,em data de 27 de Outubro do corrente ano, ao Exmo.Sr.Presidente da República,General Emílio Garastazu Médici,a seguinte mensagem de solidariedade e irrestrito apoio: - "Excelência, - A Comunidade Romena do Estado de S.Paulo,indignada pela injusta

e tendenciósa campanha desencadeada no Estrangeiro contra o Brasil,vem por meio desta assegurar a Vossa Excelência o seu total e irrestrito apoio e sua inabalavel confiança no govêrno do País. A conspiração comunista internacional,após à derrota sofrida em Março de 1964, procura agora,por novos e ignóbeis caminhos,quebrantar a resistência dêste principal baluarte anticomunista do Continente Sul-americano,que é o Brasil. Identificados com os ideais da Revolução de 64,e testemunhas sem reservas do extraordinário progresso realizado nos últimos anos pela Nação Brasileira - graças à ordem e tranquilidade que lhe propiciou o atual regime, - os romenos livres - cristãos e anticomunistas - radicados nêste Estado do Brasil,refutam com indignação e veemência as calúnias de que tem sido alvo ultimamente esta sua Pátria adotiva, a qual amam e estimam. " --

++ Trechos das mensagens enviadas pelo Diretor da"CAMINul" - naquela época Secretário Geral do Comitê Romeno "CAER" - a diversas personalidades políticas e Autoridades públicas do Brasil,dias após à vitória da Revolução de 31 de Março: - "Nestas horas de grande significado para o Brasil,não podemos deixar de rehder homenagem àquêles patriotas brasileiros que,dia por dia,durante anos,batalhando contra o comunismo em avanço,criaram as condições indispensáveis para a vitória que ora festejamos..." - - "Nós, que conhecemos melhor do que ninguém o "paraíso vermelho",não poupamos esforços e sacrifícios para,ao lado dos nossos irmãos brasileiros,defender o Brasil e salvaguardar esta nossa segunda Patria da trágica sorte que tiveram os países da "cortina de ferro"... -- " O Ocidente livre e cristão,à frente com os E.U.A.,deveria agradecer ao Povo Brasileiro, que, pela coragem e decisão demonstradas,conseguiu liquidar na hora "H", a mais perigosa cabeça de ponte lançada pelo imperialismo vermelho no Continente Sul-Americano. Tal"posto avançado"- cujas proporções ameaçadoras ficaram despercebidas,podia tornar-se fatal para toda a América Latina e implicitamente o "começo do fim" para o resto do mundo livre..." = =

==========

"Caminul" - Cx.P.1968,S.Paulo 1.
Responsavel: Nic.Iancu Paltinisanu. -

(Circulação Interna)